

ומנתחש למיטה. ובזמן ההיא ימחו מן העולם כל אחד שנאמר בכם ויעשו גם הם מחרטמי מצרים בלבתייהם כן. עד פאן.

בזאת יבא אהרן אל הקדש. בא וראה, אין אדם מפיק רצון מהקדוש ברוך הוא אלא בזאת, שעיליה נאמר (משלי י"ח) מצא אשה מצא טוב. וזאת היא עת לעשות לה. וכמה עתים יש, ועליהם נאמר ואל יבא בכל עת. ושלמה אמר אוטם בספרו (קהלת ג') עת לבכות ועת לשחוק. הם עשרים ושמונהה. ועל זה הזהיר לאהרן ואל יבא בכל עת אל הקדש,

שהוא קדש ישראל לה.

ובשביעינה הפקרת זאת עם ישראל, שנאמר בה ואף גם זאת עם הארץ, שנאמר בה ואף גם גם בחיותם בהיומם בארץ איביהם, ישראל אל מה הם אומרים לה? אנה החלק דורך היפה בגנים וציצית בכמה תחנונים וחפלות וציצית ותפלין ושבתוות זימאים טובים, שעיליו נאמר (שםות לא) בני ובין בני ישראל אלאות היה. אותן של ברית מילה, אותן של שבת, אותן של יום טוב, אותן של תפlein. ועליו נאמר על זאת יתפלל כל חסיד אלקיך. מצא אשה מצא טוב. והנביא אמר (ירמיה ט) אל יתחלל חכם כי אם בזאת.

ויעקב אבינו, בעבור שהיה יודע שזאת היא רצון אבינו שבשמיים, צוה לבניו (ד"כ קלא ע"ב) והודיעם בזאת. שנאמר (בראשית ט) וזאת אשר דבר להם אביהם. ורוד הינה יודע שבה מפיק רצון מה, בשיה נלחם עם אובייכיו אמר (קהלים כ') אם פרנה עלי מchnah, בזאת אני בוטח.

והנביא, כשהראה צערן של ישראל בגלות, ולא ראה להם בעבור זאת, אמר (aicah ג' כא)

אתם חונן מעולם כל אנון דאטמר בהון (שמות ז') ויעשר גם הם חרטמי מצרים בלבתייהם בן. עד פאן.

בזאת יבא אהרן אל הקדש (ויקרא טז). בא וראה אין אדם מפיק רצון מהקדוש ברוך הוא אלא בזאת, שעיליה נאמר (משל י"ח ס) מצא אשה מצא טוב. וכמה עתים יש, ועליהם נאמר (קהלת ג') עת לבכות ועת לשחוק. הם כ"ח. ועל זה הזהיר לאהרן ואל יבא בכל עת אל הקדש, שהוֹא (ירמיה ב') קדש ישראל לה.

ובשביעינה הפקרת זאת עם ישראל, שנאמר בה (ויקרא כו) וכך גם זאת בחיותם בארץ איביהם, ישראל אל מה הם אומרים לה? אנה החלק דורך היפה בגנים וגוו' (שיר השירים ו'), בכמה תחנונים ותפלות, וציצית ותפלין ושבתוות זימאים טובים, שעיליו נאמר (שמות לא) בני ובין בני ובין בני ישראל אלאות היה. אותן של ברית מילה, אותן של שבת, אותן של יום טוב, אותן של תפlein. ועליו נאמר (קהלים לבו) על זאת יתפלל כל חסיד אלקיך. מצא אשה מצא טוב וגוו'. והנביא אמר (ירמיה ט כב) אל יתחלל חכם כי אם בזאת.

ויעקב אבינו בעבור שהיה יודע שזאת היא רצון אבינו שבשמיים, צוה לבניו (ד"כ קלא ע"ב) והודיעם בזאת. שנאמר (בראשית מט כח) וזאת אשר דבר להם אביהם. ורוד הינה יודע שבה מפיק רצון מה, בשיה נלחם עם אובייכיו אמר (קהלים כ' ס) אם פרנה עלי מchnah. בזאת אני בוטח.

והנביא, כשהראה צערן של ישראל בגלות, ולא ראה להם מנוחה וגאלה אלא

מנינהה וגאללה אלא בעבור זאת אמר (איכה ۲) ואות אשיב אל לבי. וכן משה - ואולם בעבור זאת העמראתיך. וכן ליהוּדָה - וזה את ליהוּדָה. וממי שלא שת לבו גם לאות, עליינו נאמר יקסיל לא יבין את זאת.

ועתה ציריך אפה לדעת, פיו שהאדם בה יפיק רצונו, ובה משיג שם ה' שיזהו סוד על זאת יתפלל כל חסיד. ועל זאת - ורדי לשם ה' שהוא על זאת. למה תקנו בשחרית תפלה למדה ידוועה, ידוועה, וכן במנחה למדה ידוועה, וכן בערבית למדה ידוועה, וכן בשבת למדה ידוועה, וכן ביום טוב למדה ידוועה, וכן בעשרה ימי תשובה למדה ידוועה? אלא מה שאמר על זאת, הוא מורה שיתנויה הוא בכל ספרה וספרה, כמו שאמר דוד לך ה' הגדלה והגבורה. ובכל ספרה אין לה פעולה בתקותונם, אלא על ידי המלכות, שנאמר בה ומלכותו בכל משלה.

אבל בזמן שציריך הקדוש ברוך הוא להצדיק הצדיק ולעשות עמו צדקה, שהוא מלכות עם התקותונם, נכללים בו כל הפסירות ונקראים צדיקים על שמם. וזה נקרא על שמם צדיק, שנאמר צדיק ה' בכל דרכיו, ומרחם על בריותיו בצדקה.

ואין הצדקה אלא תפלה, שהיא צי - תשעים אמרים. ד' - ארבע קדשות בכל יום. ק' - מאה ברכות. ה' - חמשה חמישית תורה. וזהו הצדקה פרום גוי. ועליו נאמר לאברהם וייחשכה לו הצדקה.

ובשהוא רוצה להגן בה, נאמר בה (ישעה ט) וילבש הצדקה בראשין. מצד ה' היא הצדקה. ומצד י' היא הצדקה. ומצד ז' היא הצדקה. ומצד ר' כובע על ראש הצדקה, או ברית עטרת בראש כל הצדקה. ומצד י' נאמר בה ארפה מארץ מדה.

זאת אשיב אל לבי. וכן משה (שמות ט ט) וואולם בעבור זאת העמראתיך. וכן ליהוּדָה (דברים לג ז) וזה את ליהוּדָה. וממי שלא שת לבו גם לאות, עליו נאמר (קהלים צב ז) וכיסיל לא יבין את זאת. עתה ציריך אתה לדעת פיו שהאדם בה יפיק רצונו, ובה משיג שם ה' שיזהו סוד על זאת יתפלל כל חסיד. ועל זאת ורדי לשם ה' שהוא על זאת. למה תקנו בשחרית תפלה בערבית למדה ידוועה. וכן בשבת למדה ידוועה. וכן ביום טוב למדה ידוועה. אלא מה בעשרה ימי תשובה למדה ידוועה. והוא שאמר על זאת, הוא מורה שישׁה' הוא בכל ספרה וספרה. כמה שאמר דוד (ראה בת יא) לך ה' הגדלה והגבורה וגור. ובכל ספרה אין לך פעולה בתקותונם, אלא על ידי המלכות. שנאמר בה (קהלים קג ט) ומלוכותו בכל משלה.

אבל בזמן שציריך הקדוש ברוך הוא להצדיק צדקה ומלכות עמו נכללים בו כל הפסירות ונקראים צדיקים על שמם. וזה נקרא על שמם צדיק. שנאמר (שם קמה ז) צדיק ה' בכל דרכיו. ומרחם על בריותיו בצדקה. אין הצדקה אלא תפלה, שהיא צי, תשעים אמרים. ד', ארבע קדשות בכל יום. ק', מאה ברכות. ה' חמשה חמישית תורה. וזהו (משל ז' לו) הצדקה תרומות גוי. ועליו נאמר לאברהם (בראשית טו) ויחשכה לו הצדקה.

ובשהוא רוצה להגן בה נאמר בה נאמר בה (ישעה ט ז) וילבש הצדקה בראשין. מצד ה' היא הצדקה. ומצד י' היא הצדקה. ומצד ז' היא הצדקה. ומצד ר' כובע על ראש הצדקה, או ברית עטרת בראש כל הצדקה. ומצד י' נאמר בה ארפה מארץ מדה.

מצד ה' עליונה - ורחבת מני ים. ובשׂוֹצָה פְּקוּדָשׁ בָּרוּךְ הוּא לְהַמִּשֵּׁךְ נְבוֹאָה, כֵּל הַסְּפִירֹת כְּלָלִים בָּה וְנִקְרָאוּ נְבִיאִים. וּמְלֻכּוֹת הִיא דְּמִין כָּלִם, שֶׁנָּאָמָר (הושע יב) וּבִיד הַנְּבִיאִים אֲדֹמָה, כְּמו שֶׁנָּאָמָר וּדְבָרְתִּי עַל הַנְּבִיאִים, שַׁהְיָה כְּמו אָסְפָּקָלָרִיה שֶׁכְלַת הַפְּנִים נְרָאִים בָּה. וְכֵן כֵּל הַסְּפִירֹת מְרָאֹת בָּה כַּחֲם וְדְמִיּוֹן וְצִוּרוֹתָם, לְכֵל נְבִיא כַּפִּי הַשְׁגַּתוֹ לְמַעַלָּה.

ובמו כן למשטה היא מתלבשת בכיסא הכבוד, ובכל המלאכים והអופנים וחיות הקדר, ובכל הרקיעים והפסאות שבhem המלאכים התלויים מהם, שיש המלאכים גבויים עליהם, שנאמר מלאכיהם גבויים עליהם, (קהלת ח) כי גבה מעיל גבה שמר וגביהם עליהם. וכן בכל כוכב ומצל, כמו שנאמר ממלכתו בכל משלחה. ובקדשו וביד הנביאים אדמָה. לכל אחד נרמָה כפִי כחו שהיא נשמה. (יהנָן אמרם העונה אמרנו בכל כוח).

ה' הוא בכתר, שהיה קדם שנברא העולם והוא העולם הוא ושמו בלבד לבכתר, בשברא העולם במדת ראשית, ירד עליו ולא היה חסר מלמעלה, וכן בכל ספרה וספרה כמלך נר מנור, ואינו חסר מן בראשונה ולא מחרטת עד אין סוף ואין מחלת.

ומי שמספר אותו בזאת, כאלו מפיר אותו בעליונים ובפתחותונם, בעבור שהיה כלולה מהעלונים, והיא יהוד וקשר כלם, והיא מתלבשת בכל הפתחותונם. ועל זה אמר הנביא (ירמיה ט) מה אמר ה' אל יתחליל חכם, כי אם בזאת וגוי, השכל יידע אותו. היא נקראת נבואה מצד הנביאים, חכמה מצד החכמים. שכל הسفירות נקראים חכמה.

נאמר בה (איוב יא ט) **ארפה מארץ מדה. ומצד ה'** **עליה נרחבת מני ים.**

ובשׂוֹצָה פְּקוּדָשׁ בָּרוּךְ הוּא לְהַמִּשֵּׁךְ נְבוֹאָה כֵּל הַסְּפִירֹת כְּלָלִים בָּה וְנִקְרָאוּ נְבִיאִים. וּמְלֻכּוֹת הִיא דְּמִין כָּלִם. שֶׁנָּאָמָר (הושע יב יא) וּבִיד הַנְּבִיאִים אֲדֹמָה. בָּמָה שֶׁנָּאָמָר וּדְבָרְתִּי עַל הַנְּבִיאִים וגוי. שַׁהְיָה כְּמו שֶׁנָּאָמָר אָסְפָּקָלָרִיה שֶׁכְלַת הַפְּנִים נְרָאִים בָּה. וְכֵן כֵּל הַסְּפִירֹת מְרָאֹת בָּה כַּחֲם וְדְמִיּוֹן וְצִוּרוֹתָם,

לכל נביא כפי השגתו למעלה.

ובמו כן למשטה היא מתלבשת בכיסא הכבוד, ובכל המלאכים והអופנים וחיות הקדר, ובכל הרקיעים והפסאות שבhem המלאכים התלויים מהם, שיש מלאכיהם גבויים עליהם. שֶׁנָּאָמָר (קהלת ה) כי גבה מעיל גבה שמר וגביהם עלייהם. וכן בכל כוכב ומצל. כמו שנאמר (תהלים קג יט) ומלכיתו בכל משלחה. וזהו וביד הנביאים אדמָה. לכל אחד נרמָה לפִי כחו שהיא נשמה.

(זהו אמרם העונה אמרנו בכל כוח).

ה' הוא בכתר, שהיה קדם שנברא העולם והוא ישמו בלבד בכתר. בשברא העולם במדת ראשית, ירד עליו ולא היה חסר מלמעלה, וכן בכל ספרה וספרה כמלך נר מנור, ואינו חסר מן בראשונה ולא מחרטת עד אין סוף.

ואין פבלית.

ומי שמספר אותו בזאת, כאלו מפיר אותו בעליונים ובפתחותונם. בעבור שהיה כלולה מהעלונים. והיא יהוד וקשר כלם. והיא מתלבשת בכל הפתחותונם. ועל זה אמר הנביא (ירמיה ט כב) מה אמר ה' אל יתחליל חכם כי אם בזאת וגוי, השכל יידע אותו. היא נקראת נבואה מצד הנביאים, חכמה מצד החכמים. **שכל הسفירות נקראים חכמה.**